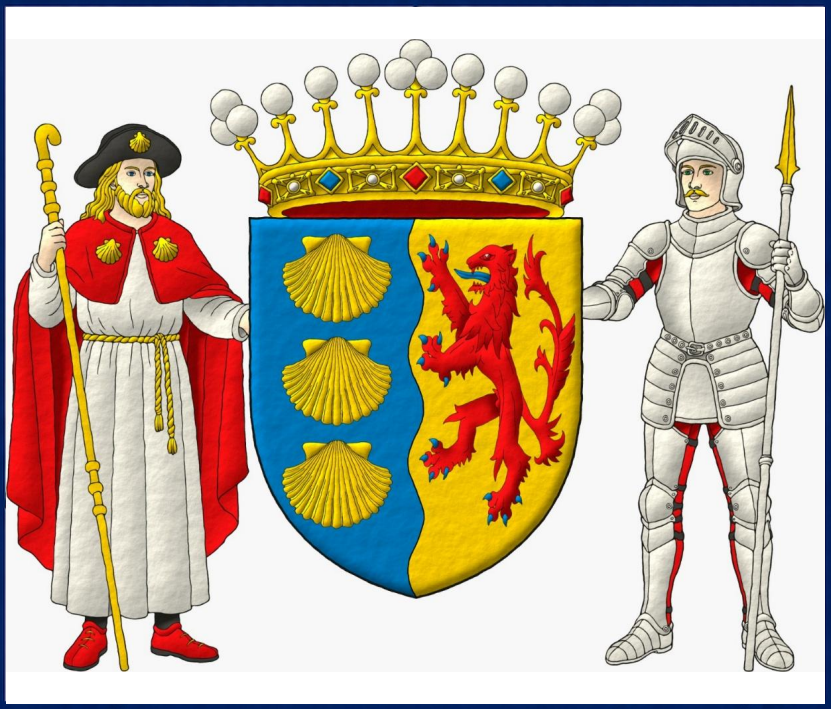
Groot
Wapenboek van de Orde Sint Jacob in Holland

Editie: augustus 2026

Inhoud

1. Inleiding

2. Volledig uitgevoerde wapens van de huidige Ridders en Dames die in het bezit van een wapen zijn

3. Begin historisch Wapenboek met het wapen van Floris V, de eerste Grootmeester

4. De wapens van de eerste twaalf Ridders van de Orde

5. Uitleg over de totstandkoming van de lijsten van Ridders

6. De lijst met 13e- en 14e-eeuwse Ridders

7. Ridders na de 13e en 14e eeuw

8. In Memoriam: overleden Ridders en Dames uit de huidige tijd

9. Lijst van de huidige Ridders en Dames van de Orde van Sint Jacob in Holland

10. Einde

NB De nummering van de inhoudsopgave staat los van de paginanummering.

Inleiding

Heraldiek als spiegel van geschiedenis, verwantschap en verbondenheid

Wie een wapenboek openslaat, opent in feite een geïllustreerd geschiedenisboek. Ieder wapenschild vertelt in kleuren, lijnen en symbolen iets over een persoon, een familie, een heerlijkheid, een gemeenschap of een ideaal. Een leeuw kan moed en landsheerlijk gezag verbeelden, een adelaar kracht en verhevenheid, terwijl een schelp zowel naar een pelgrimstocht als naar de apostel Sint Jacobus kan verwijzen. Heraldiek is daarmee veel meer dan louter versiering: zij vormt een beeldtaal waarin afkomst, verwantschap, waardigheid, herinnering en verbondenheid samenkomen.

Dit **Wapenboek van de Orde van Sint Jacob in Holland** is samengesteld om de wapens bijeen te brengen en te bewaren van personen die binnen de geschiedenis en overlevering van de Orde een betekenisvolle plaats innemen. Het omvat zowel historische wapens als wapens van hedendaagse leden. Daarmee wil dit boek niet alleen een fraai overzicht bieden, maar tevens bijdragen aan het behoud van een eeuwenoude Europese cultuurtraditie.

Het ontstaan van de heraldiek

De heraldiek, ook wel wapenkunde genoemd, ontwikkelde zich in West-Europa gedurende de twaalfde eeuw. In een tijd waarin ridders steeds vaker helmen droegen die het gezicht grotendeels bedekten, ontstond behoefte aan duidelijk herkenbare tekens. Deze werden aangebracht op schilden, banieren, paardendekken en later ook op kleding en zegels. Hoewel herkenning op het slagveld een rol speelde, ontstond de heraldiek niet uitsluitend uit militaire noodzaak. Ook riddertoernooien, zegelgebruik, bezit, erfrecht en bestuurlijke vertegenwoordiging droegen sterk bij aan haar ontwikkeling.

De oudst bekende wapens waren aanvankelijk persoonlijke herkenningstekens. In de loop van de twaalfde en dertiende eeuw werden zij steeds vaker erfelijk en verbonden met families, gebieden en heerlijkheden. Er ontstond een samenhangend stelsel van regels en gebruiken. Zo werden vaste kleuren en metalen toegepast, kregen dieren en voorwerpen herkenbare gestileerde vormen en ontstonden regels voor de wijze waarop wapens konden worden onderscheiden, gecombineerd en overgedragen.

De wetenschap die zich bezighoudt met het beschrijven, verklaren en registreren van wapens wordt heraldiek genoemd. Het formeel beschrijven van een wapen heet *blazoeneren*. Een juiste blazoenering maakt het mogelijk een wapen nauwkeurig te reconstrueren, zelfs wanneer geen oorspronkelijke afbeelding bewaard is gebleven. De beschrijving is daarbij bepalend; de artistieke uitvoering mag binnen de heraldische regels en stijlperioden enigszins verschillen.

Wapens als tekenen van verwantschap

Juist in de dertiende-eeuwse heraldiek gaan achter de verschillende wapens dikwijls nauwe familiebanden, huwelijken en politieke verwantschappen schuil. Gedeelde kleuren, terugkerende figuren en variaties op eenzelfde grondvorm kunnen wijzen op een gemeenschappelijke oorsprong of op verbondenheid tussen verschillende takken van een geslacht. Een barensteel, een gewijzigde kleur, een toegevoegde ster of een andere kleine onderscheiding kon voldoende zijn om een familietak van de hoofdstam te onderscheiden.

Een middeleeuws wapenschild moet daarom niet uitsluitend afzonderlijk worden bekeken. Pas wanneer meerdere wapens naast elkaar worden geplaatst, worden bepaalde onderlinge verbanden zichtbaar. Het wapenboek wordt zo als het ware een landkaart van familiebetrekkingen. Achter de schilden verschijnen bloedverwantschappen, huwelijkspolitiek, erfopvolging, leenbanden en wederzijdse verplichtingen.

Voor de bestudering van de vroege ridders die volgens de historische overlevering met de Orde van Sint Jacob in Holland verbonden waren, is dit van bijzondere betekenis. De overeenkomst en verwantschap tussen verschillende wapens kan licht werpen op de hechte familieverbanden binnen de Hollandse en omliggende ridderschap. Deze edelen stonden niet als losse personen naast elkaar, maar maakten deel uit van een fijnmazig netwerk van geslachten, heerlijkheden, leenverhoudingen en persoonlijke loyaliteiten.

Heraldiek, heerlijkheden en landsheerlijke politiek

Naast genealogische samenhang speelt ook de geografische ligging van de bijbehorende heerlijkheden een belangrijke rol. Wanneer de woonplaatsen, kastelen, bezittingen en machtsgebieden van de betrokken ridders op een kaart worden geplaatst, ontstaat een opmerkelijk ruimtelijk beeld. De heerlijkheden lagen verspreid over strategisch belangrijke delen van Holland en de omliggende gebieden: langs rivieren, handelsroutes, kuststreken, grensgebieden en toegangen tot voor het graafschap belangrijke steden en bestuurscentra.

Deze topografische spreiding maakt aannemelijk dat bij de keuze en verheffing van ridders niet alleen persoonlijke waardering, hoofse cultuur of vroomheid een rol speelden. Ook politieke, bestuurlijke en defensieve overwegingen kunnen van betekenis zijn geweest. Een graaf moest zijn gezag immers uitoefenen over een gebied waarin vervoer en communicatie langzaam verliepen en waarin plaatselijke edelen beschikten over grond, versterkte huizen, manschappen en regionale invloed.

Vanuit dat perspectief kan de samenstelling van de ridderschap rond graaf Floris V mede worden beschouwd als een zorgvuldig opgebouwd netwerk van vertrouwen en macht. Door invloedrijke edelen uit verschillende gebieden aan zich en aan elkaar te verbinden, kon de graaf zijn bestuurlijke bereik vergroten, belangrijke toegangswegen bewaken en de verdediging van het graafschap versterken. Een ridderlijke verbondenheid kon zo tegelijkertijd een eerbewijs, een persoonlijke vertrouwensband en een instrument van landsheerlijk beleid zijn.

De wapens van deze ridders vertellen daardoor niet alleen wie zij waren, maar ook waar hun macht was gevestigd en met wie zij verbonden waren. Familie, territorium en politiek komen in deze wapens samen. De onderlinge verwantschappen tonen de sociale structuur van de ridderschap, terwijl de ligging van de heerlijkheden een geografisch patroon zichtbaar maakt dat mogelijk samenhing met de verdediging en bestuurlijke samenhang van het graafschap.

Tegen deze achtergrond ligt het voor de hand dat Floris V bij zijn verheffingen tot ridder binnen de Orde van Sint Jacob in Holland niet uitsluitend ceremonieel of symbolisch handelde. De selectie van ridders kan tevens hebben gediend om loyale edelen nauwer aan het grafelijke gezag te binden en een politiek en defensief netwerk rond Holland te vormen. Hoewel niet iedere afzonderlijke bedoeling rechtstreeks uit bewaard gebleven bronnen kan worden bewezen, biedt de

combinatie van heraldiek, genealogie en historische topografie een overtuigend kader voor deze interpretatie

Heraldiek door de eeuwen heen

In de middeleeuwen was het voeren van een wapen niet uitsluitend voorbehouden aan koningen, vorsten en edelen. Ook geestelijken, steden, ambachtsgilden, universiteiten en niet-adellijke burgers gingen wapens gebruiken. Wel waren bepaalde rangtekens, kronen, helmen en schildhouders verbonden met een specifieke maatschappelijke of juridische positie. Een wapenschild op zichzelf was daarom niet automatisch een bewijs van adel.

Wapens vervulden door de eeuwen heen uiteenlopende functies. Zij werden gebruikt op zegels onder oorkonden, boven toegangspoorten, in kerken en grafkapellen, op vaandels, munten, gebrandschilderde ramen, boekbanden en gebruiksvoorwerpen. In een samenleving waarin lang niet iedereen kon lezen, bood de heraldiek een onmiddellijk herkenbare en betrekkelijk duurzame vorm van communicatie.

Vanaf de late middeleeuwen verloor het wapenschild geleidelijk zijn directe militaire functie. Door veranderende oorlogvoering en de komst van vuurwapens werd persoonlijke herkenning op het slagveld minder belangrijk. De heraldiek verdween echter niet. Integendeel: zij ontwikkelde zich verder als teken van familie-identiteit, waardigheid, rechtspositie, bestuurlijke bevoegdheid en historische continuïteit.

Ook ridderorden ontwikkelden een eigen beeldtaal. Kruisen, ketens, sterren, linten en medaillons maakten zichtbaar dat de drager behoorde tot een gemeenschap die zich verbonden wist door bepaalde waarden, plichten en tradities. Wanneer een persoonlijk wapen wordt omgeven door de keten of decoratie van een orde, ontstaat een ontmoeting tussen twee identiteiten: die van de individuele wapendrager en die van de gemeenschap waarvan hij of zij deel uitmaakt.

De betekenis voor de Orde van Sint Jacob in Holland

Voor de Orde van Sint Jacob in Holland bezit de heraldiek een bijzondere betekenis. De Orde verbindt haar identiteit met de historische wereld van ridderschap, christelijke naastenliefde, trouw, dienstbaarheid en broederschap. De Sint-Jacobsschelp neemt daarin vanzelfsprekend een centrale plaats in. Al eeuwenlang geldt de schelp als het herkenningsteken van pelgrims die op weg waren naar het graf van de apostel Jacobus de Meerdere in Santiago de Compostella. Zij werd daardoor een symbool van volharding, bezinning, bescherming en het gezamenlijk afleggen van een levensweg.

Een wapenboek van de Orde is daarom meer dan een verzameling afzonderlijke wapens. Het maakt zichtbaar dat ieder lid een eigen afkomst, levensgeschiedenis en persoonlijkheid bezit, maar tegelijkertijd deel uitmaakt van een groter geheel. De omringende keten en het medaillon van de Orde brengen deze verbondenheid tot uitdrukking. Het persoonlijke wapenschild blijft uniek, terwijl de gemeenschappelijke versierselen herinneren aan gedeelde waarden en verantwoordelijkheden.

Bij de historische wapens krijgt deze verbondenheid nog een extra dimensie. Zij laten niet alleen individuele ridderlijke waardigheid zien, maar onthullen eveneens de familiebanden, territoriale verhoudingen en politieke structuren van hun tijd. Samen vormen zij als het ware een heraldisch netwerk rond de graaf: een gemeenschap van verwante en met elkaar verbonden edelen, wier heerlijkheden gezamenlijk een belangrijk deel van het bestuurlijke en defensieve landschap van het graafschap bestreken.

Dit boek heeft bovendien een documentair doel. Heraldiek is alleen duurzaam wanneer wapens zorgvuldig worden beschreven, op consistente wijze worden afgebeeld en voor toekomstige generaties worden bewaard. Zonder registratie kunnen betekenissen verloren gaan, kleuren verkeerd worden overgenomen en symbolen onbedoeld veranderen. Een wapenboek vormt daarom zowel een kunstwerk als een historisch register.

Heraldiek in de huidige tijd

In onze tijd heeft heraldiek haar oorspronkelijke militaire functie volledig verloren, maar haar culturele en maatschappelijke betekenis behouden. Staten, provincies, gemeenten, universiteiten, kerken, krijgsmachtonderdelen, verenigingen, ridderorden en families maken nog altijd gebruik van wapens. Zij bieden continuïteit in een wereld die voortdurend verandert en verbinden het heden met het verleden.

Tegelijkertijd wordt heraldiek tegenwoordig met een meer kritische en wetenschappelijke blik bestudeerd. Niet iedere oude toeschrijving kan zonder nader onderzoek als historisch bewezen worden beschouwd. Afbeeldingen, zegels, genealogieën, kronieken en latere overleveringen moeten in hun tijd en context worden beoordeeld. Een verantwoord wapenboek maakt daarom waar mogelijk onderscheid tussen gedocumenteerde historische gegevens, aannemelijke reconstructies, traditionele overleveringen en moderne ontwerpen.

De combinatie van heraldiek, genealogie en historische geografie biedt daarbij bijzondere onderzoeksmogelijkheden. Een enkel wapen vertelt het verhaal van een persoon of geslacht; een samenhangende reeks wapens kan familieverbanden zichtbaar maken; en de koppeling van die wapens aan heerlijkheden, kastelen en machtsgebieden kan inzicht geven in de bestuurlijke, politieke en defensieve organisatie van een middeleeuws landschap.

Ook is het belangrijk te benadrukken dat het voeren van een wapen niet noodzakelijkerwijs betekent dat iemand van adel is. In Nederland en in veel andere Europese landen bestaat naast adellijke heraldiek ook een lange traditie van burgerlijke, kerkelijke, stedelijke en verenigingsheraldiek. Een hedendaags wapen kan op legitieme wijze worden ontworpen of aangenomen, mits geen rechten van anderen worden geschonden en geen rangtekens worden gebruikt waarop de wapendrager geen aanspraak kan maken.

Goede heraldiek is geen willekeurige verzameling fraaie afbeeldingen. Zij vraagt om eenvoud, herkenbaarheid, symbolische samenhang en respect voor bestaande regels en tradities. Tegelijkertijd is heraldiek nooit geheel stil blijven staan. Iedere eeuw heeft haar eigen tekenstijl nagelaten, van de krachtige eenvoud van middeleeuwse zegels tot de rijk uitgewerkte wapenkunst van latere eeuwen.

Ook moderne wapens kunnen nieuwe beroepen, idealen en levensgeschiedenissen uitbeelden, zolang zij binnen de herkenbare taal van de heraldiek blijven spreken.

Een levend erfgoed

Dit Wapenboek wil verleden en heden met elkaar verbinden. Het brengt hulde aan de historische personen die volgens bronnen en overlevering met de Orde van Sint Jacob in Holland verbonden zijn, en geeft tevens een plaats aan hen die de waarden van de Orde in de huidige tijd uitdragen.

Daarbij past zowel eerbied als wetenschappelijke bescheidenheid. Heraldiek kan geschiedenis zichtbaar maken, maar zij kan ontbrekende bronnen niet vervangen. Waar zekerheid bestaat, dient zij nauwkeurig te worden weergegeven; waar slechts overlevering, waarschijnlijkheid of reconstructie voorhanden is, behoort dat eerlijk te worden vermeld. Juist deze zorgvuldigheid verleent een historisch wapenboek zijn waarde en geloofwaardigheid.

Moge dit boek daarom niet uitsluitend worden bekeken als een verzameling kleurrijke schilden, maar als een tastbare getuigenis van menselijke identiteit en onderlinge verbondenheid. Achter ieder wapen bevindt zich immers een mens; achter ieder symbool een verhaal; achter overeenkomstige wapens dikwijls een familieband; en achter de geografische spreiding van de heerlijkheden mogelijk een weloverwogen politiek en defensief plan.

Zo bezien behoort de heraldiek niet uitsluitend tot het verleden. Zij is een levend erfgoed: een eeuwenoude beeldtaal die ons nog altijd in staat stelt te laten zien wie wij zijn, waar wij vandaan komen, met wie wij verbonden zijn en voor welke waarden wij gezamenlijk willen staan.

Bronnen en verantwoording

Deze inleiding is gebaseerd op algemeen aanvaarde kennis over de geschiedenis van de heraldiek en op historische publicaties over graaf Floris V en het middeleeuwse graafschap Holland. Voor de ontwikkeling en het gebruik van wapens is onder meer gebruikgemaakt van werken van Michel Pastoureau, Thomas Woodcock en John Martin Robinson, C. Pama en J.B. Rietstap.

Voor het leven en het landsheerlijke beleid van Floris V zijn onder andere de *Rijmkroniek van Holland* van Melis Stoke, het werk *Floris V* van F.W.N. Hugenholtz en *Graven van Holland* van D.E.H. de Boer en E.H.P. Cordfunke geraadpleegd. Voor zijn kastelenbouw en defensieve politiek is mede gebruikgemaakt van het onderzoek van Nancy Lambregts en Rob Gruben naar de strategische overwegingen van Willem II en Floris V.

De overeenkomsten tussen de dertiende-eeuwse wapens kunnen wijzen op verwantschap en hechte familiebanden. De ligging van de bijbehorende heerlijkheden vormt daarnaast een aanwijzing dat ook politieke, bestuurlijke en defensieve overwegingen een rol kunnen hebben gespeeld bij de keuze van de ridders. Dit is een historisch onderbouwde interpretatie, maar kan niet voor iedere afzonderlijke verheffing met een eigentijdse schriftelijke bron worden bewezen.

Beknopte literatuurlijst

- Michel Pastoureau, *Heraldry: Its Origins and Meaning*, Londen, 1997.
- Thomas Woodcock en John Martin Robinson, *The Oxford Guide to Heraldry*, Oxford, 1988.
- Website John Ooms Genealogie.

- C. Pama, *Rietstaps Handboek der Heraldiek*, Leiden.
- Melis Stoke, *Rijmkroniek van Holland*.
- F.W.N. Hugenholtz, *Floris V*, Bussum, 1966.
- D.E.H. de Boer en E.H.P. Cordfunke, *Graven van Holland*, Zutphen, 1995.
- Nancy Lambregts en Rob Gruben, “Dwangburchten voor West-Friesland of een oostelijke kustgordel voor het graafschap Holland?”, 2020.

Historisch Wapenboek van de “Orde van Sint Jacob in Holland”

Het Wapenboek is met zeer grote zorg en met respect voor de historie samengesteld, wij zijn afgegaan op de aanwezige historische bronnen maar zijn ook voor een groot deel afhankelijk van de overlevering van deze gegevens en geschreven bronnen vanaf de 16^{e} eeuw, desalniettemin hopen wij dat u zult genieten van deze overlevering, historie en culturele belevenis. Wij zullen beginnen met onze eerste Grootmeester Graaf Floris V van Holland en Zeeland en heer van Friesland.

De eerste Grootmeester van de “Orde van Sint Jacob in Holland”

Grootmeester

Drs. A. (Albert) H.Chr. de Bruijn, M.D., GMOSJ

Kanselier

Drs. Ing. G. (Gert) F.W. Kol, KOSJ

Thesaurier

Mevr. Drs. A. (Annelies) Jansen, LLB, DOSJ

Ridder

Don A.G.M. Smits, ROSJ

Ridder

Drs. M. (Michiel) Schillhorn van Veen, ROSJ

Ridder

F. (Floris) O.P. de Boer, ROSJ

Ridder

J. (John) Ooms, ROSJ

Ridder

Prof. Dr. H.H. (Herbert) Prins, ROSJ

Ridder

R. (Ron) Haveman, ROSJ

Dame

Mevr. A. (Alexandra) R.A. Kol, DOSJ

Ridder

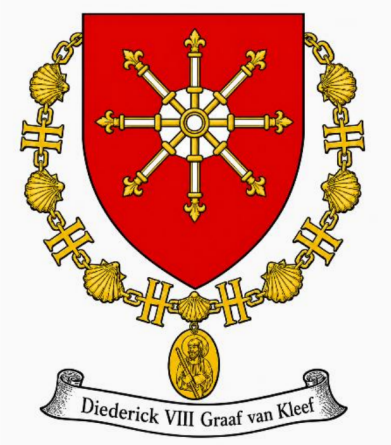

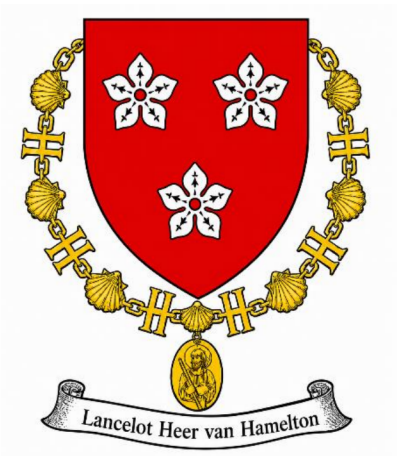
J. (Jeroen) Ooms, ROSJ

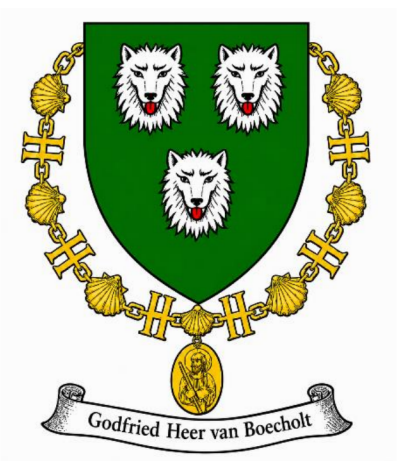
De eerste 12 in de Orde van Sint Jacob in Holland opgenomen Edelen

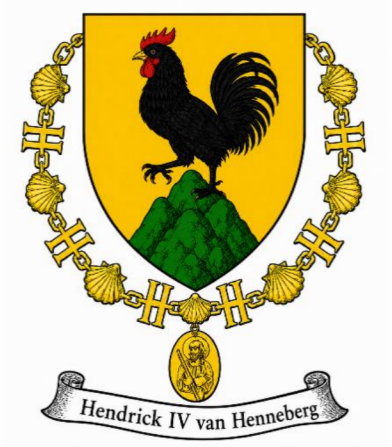
Graaf Floris V van Holland en Zeeland en heer van Friesland, nam in 1290 12 edelen op in zijn nieuw opgerichte Ridderorde, nu bekend als “Orde van Sint Jacob in Holland “eerder ook bekend als de Orde des Graven of de Orde van de Schelp, met als beschermheilige Sint Jacobus de Meerdere, die tevens beschermheilige was van zijn Kapel te ‘s-Gravenhage en van ‘s-Gravenhage zelf. Zoals de geschiedenis ons geleerd heeft was Sint Jacobus de Meerdere in die periode in de geschiedenis een belangrijke heilige met betrekking tot de eerdere kruistochten en de strijd voor het katholieke geloof, door het graf van deze Heilige in Santiago de Compostella en de bedevaart naar dit graf leefde het geloof in Sint Jacob de Meerdere enorm in die periode.

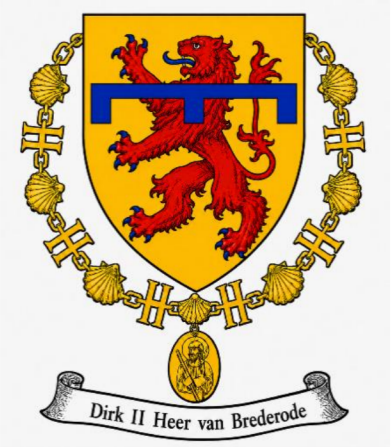
Graaf Floris V nam tijdens een investituur, in de net afgebouwde Ridderzaal te Den Haag, in aanwezigheid van de Bisschop-Elect van Utrecht, Jan van Nassau, de voornoemde 12 Edelen op in zijn nieuwe Orde waar wij nu de wapens omhangen met de Schelpenketting van zullen laten zien.

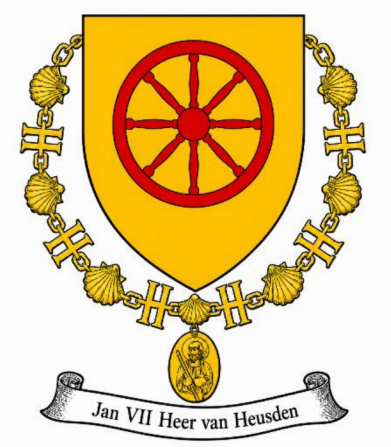

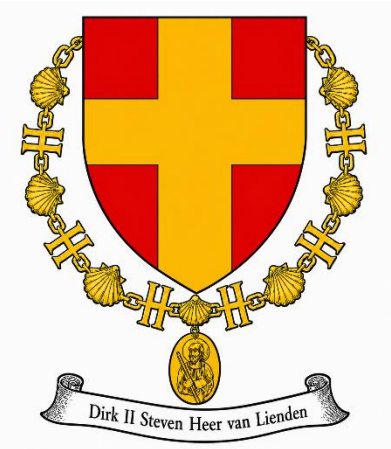

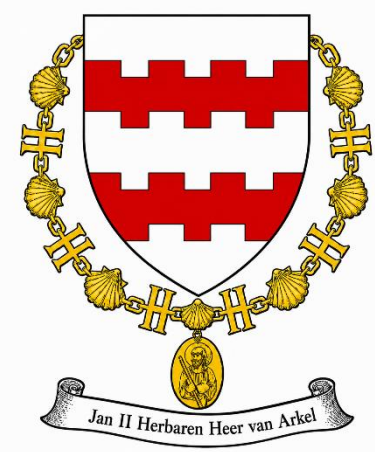

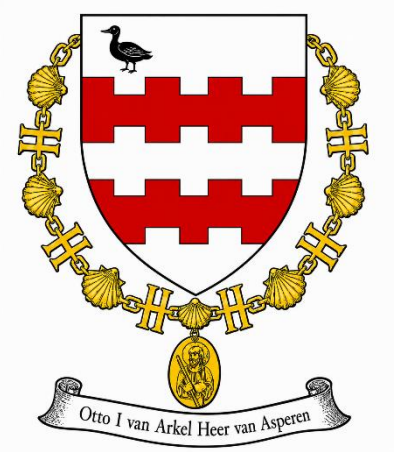

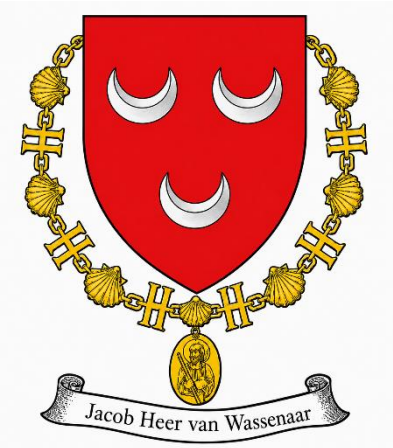

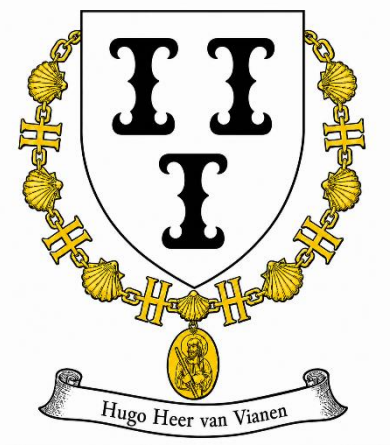

Bisschop-Elect

Jan van Nassau

Hoe zijn wij op deze lijsten van Ridders gekomen? Dit is een zeer interessant en tegelijkertijd zeer boeiend verhaal en blijft ook uitnodigen tot verder onderzoek. Hier volgt een enigszins chronologische volgorde hoe deze lijsten, de voorgaande eerste twaalf Ridders en de komende 13e - eeuwse Ridderlijst tot stand zijn gekomen.

De Chronologische Keten van de Bronnentraditie

1. Vroege 14e en 15e eeuw – De 'Clerck' en de Beierse Kronieken

- **De termen**: *Orde des Graven* & *De Orde met de Schelpenketting*
- **Het verhaal**: Het startschot van de overlevering begint al kort na de dood van graaf Floris V (1296). Een anonieme klerk (de *Clerck uit de Lage Landen bij de Zee*) beschrijft een exclusieve grafelijke ridderlijke broederschap: de **Orde des Graven**, ingesteld om de trouw van de Hollandse adel aan het grafelijk huis te bezegelen. Later, in de Beierse en Henegouwse kronieken uit de 15e eeuw, verschuift de term naar de visuele verschijningsvorm: de **Orde met de Schelpenketting**. Het dragen van zo'n kostbare keten met pelgrimsschelpen was in de middeleeuwen hét ultieme bewijs van status, ridderschap en loyaliteit aan de graaf.

2. 1517 – Cornelis Aurelius: De transitie naar Sint Jacob

- **Het kernwerk**: *Divisiekroniek* (1517).
- **Het verhaal**: De humanistische monnik Cornelis Aurelius legt het formele literaire fundament. Hij is de eerste die de middeleeuwse volksnaam "Schelpenketting" vervangt door een Latijnse, patronale benaming: de **Orde van Sint Jacob**. Aurelius beschrijft hoe Floris V de ridderorde plechtig instelt in de Haagse Ridderzaal. Hoewel hij nog geen complete namenlijsten geeft, schetst hij wel de eerste contouren van de riddergroepen rondom de graaf.

3. 1601 – Jean François le Petit: De man van de opvolgende groepen ridders

- **Het kernwerk**: *La Grande Chronique de Hollande...* (1601).
- **Het verhaal**: Le Petit is de cruciale schakel als het gaat om de **opvolgende groepen ridders**. Hij adopteert het basisverhaal van Aurelius, maar breidt de registers substantieel uit. Hij noteert hele reeksen van opeenvolgende generaties edelen, met name uit de latere Hollandse en Zeeuwse adel. Grote, machtige adellijke geslachten zoals **Van Renesse**, **Van Borssele** en **Van Cruningen** danken hun expliciete vermelding als ridder in deze orde rechtstreeks aan het werk van Le Petit.

4. 1626 – Christophorus Butkens: Focus op de eerste twaalf ridders

- **Het kernwerk**: *Annales généalogiques de la maison de Lynden* (1626).
- **Het verhaal**: De Antwerpse cisterciënzer monnik Christophorus Butkens richt zijn vizier juist weer radicaal op de absolute beginfase van de orde. Hij codificeert specifiek de **allereerste groep van twaalf ridders** (met Dirk VII van Kleef als *primus inter pares*). Samen met de graaf vormden zij het vaste, constitutionele maximum van dertien leden. Methodologisch is Butkens erg interessant omdat hij vroege bronnenkritiek toepast: hij levert in zijn boek felle

- **kritiek op zijn voorganger Le Petit, wiens ridderlijsten hij beschuldigt van een gebrek aan harde bewijzen en exacte toernooidata.**

5. 1672 – Elias Ashmole: De internationale canonisering

- **Het kernwerk: *The Institution, Laws and Ceremonies of the Most Noble Order of the Garter* (1672).**
- **Het verhaal: De definitieve kroon op het historiografische werk komt van de invloedrijke Engelse wapenheraut Elias Ashmole. In zijn wereldwijd bekende standaardwerk over de belangrijkste Europese ridderorden reserveert hij een prominente plek voor de Orde van Sint Jacob. Hij compileerde en bundelde de ridderseries van zijn voorgangers (Le Petit, Butkens en de Franse historicus Jules Chifflet). Hiermee verankerde hij de overlevering van de dertien stichters en hun opvolgers definitief in de internationale geschiedschrijving.**

Historiografische Synthese

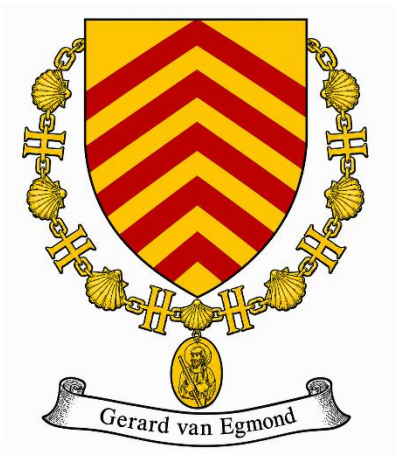
De historische ridderseries van de Orde van Sint Jacob zijn door de eeuwen heen organisch gegroeid. De oudste middeleeuwse kronieken beschreven de orde vanuit haar politieke functie (*Orde des Graven*) of haar uiterlijk (*Schelpenketting*). Aurelius (1517) gaf de orde haar definitieve, religieuze naam. Le Petit (1601) zorgde vervolgens voor de uitbreiding naar de opvolgende groepen van de Hollandse en Zeeuwse adel, waarna Butkens (1626) de exacte namen van de allereerste twaalf ridders specificeerde. Dankzij de internationale verspreiding door Ashmole (1672) vormen deze gekoppelde bronnen nog altijd het fundament van onze huidige kennis over de orde.

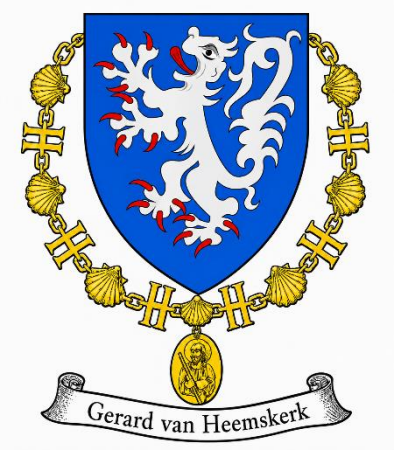
De investituur door Floris V in de Ridderzaal te Den Haag van de eerste 12 edelen tot Ridder in de Orde van Sint Jacob in Holland .

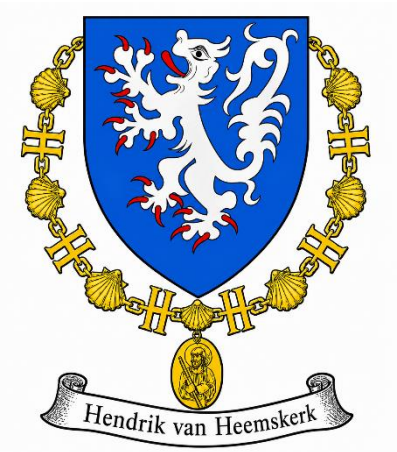

Jan I Graaf van Holland

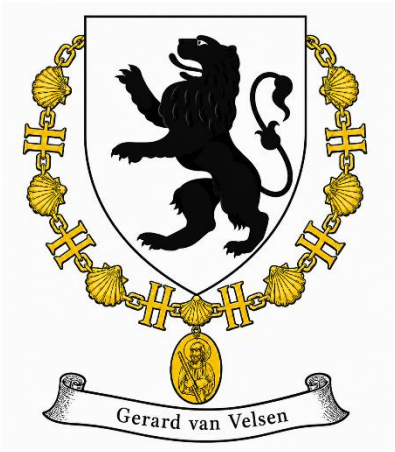

Willem van Egmond

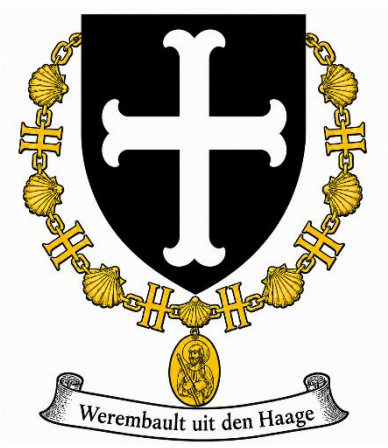

Gerard van Egmond

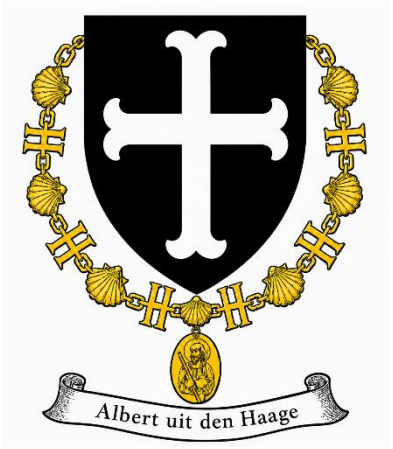

Arnoud van Heemskerk

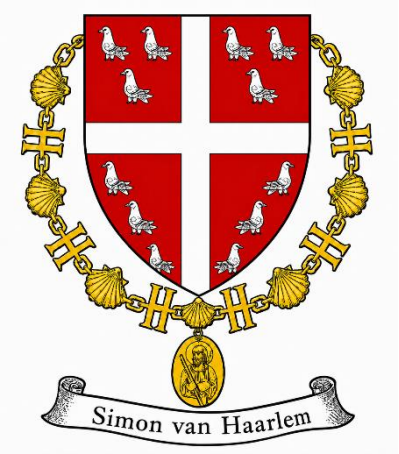

Gerard van Heemskerk

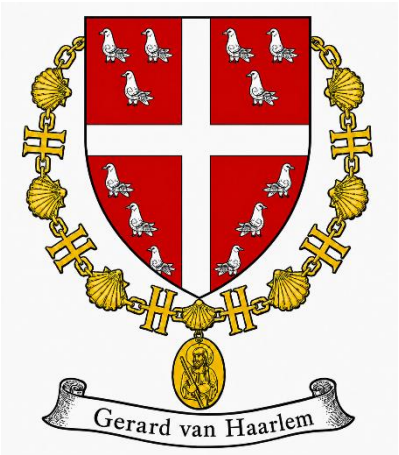

Hendrik van Heemskerk

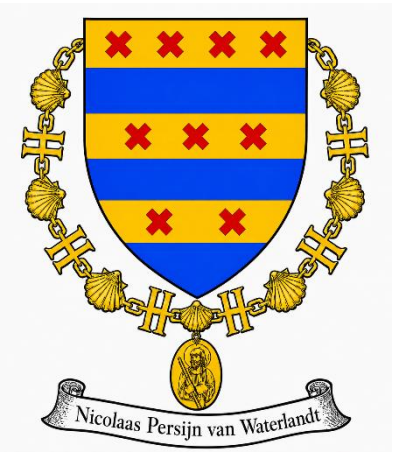

Gerard van Velsen

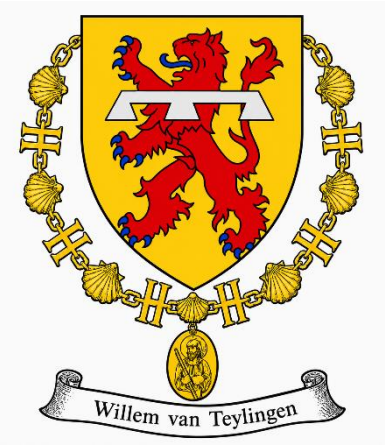

Werembault uit den Haage

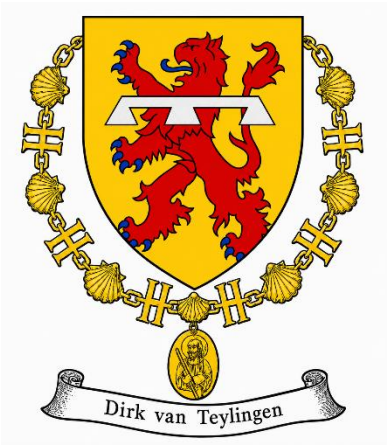

Albert uit den Haage

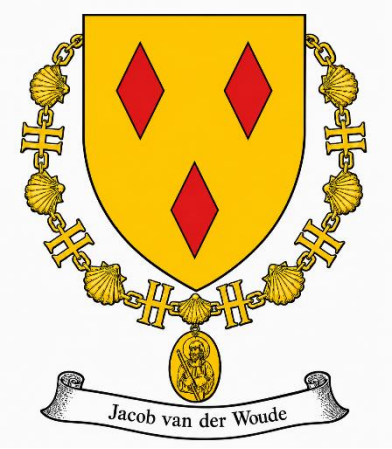

Simon van Haarlem

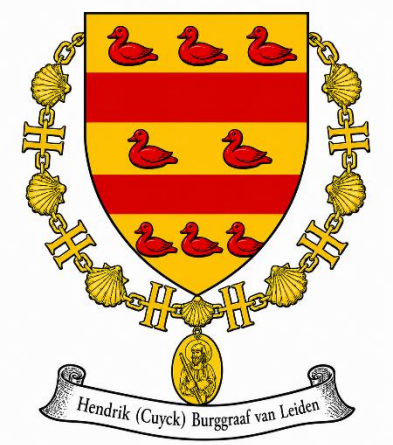

Gerard van Haarlem

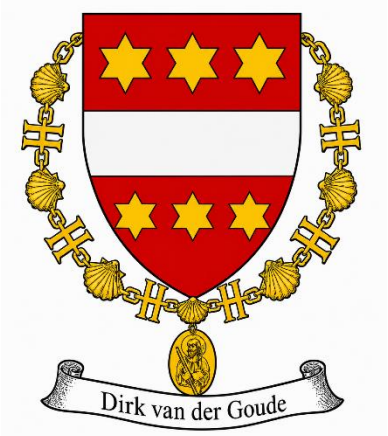

Nicolaas Persijn van Waterlandt

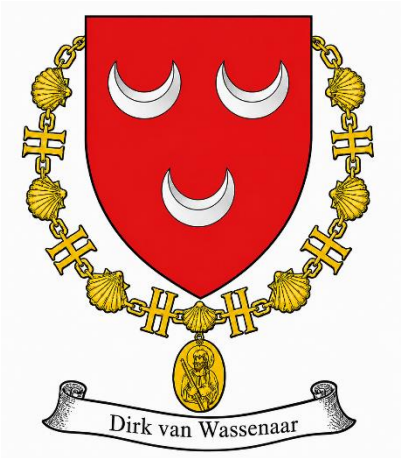

Willem van Teylingen

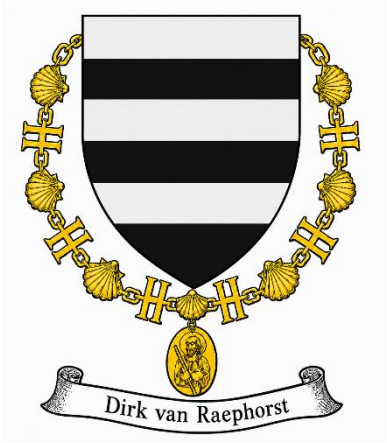

Dirk van Teylingen

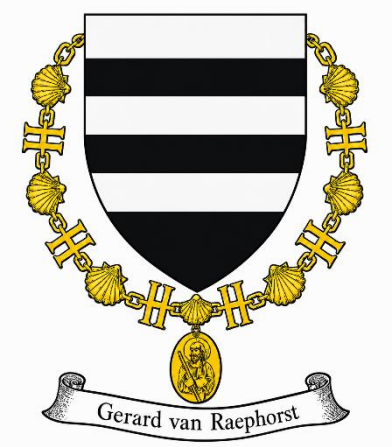

Jacob van der Woude

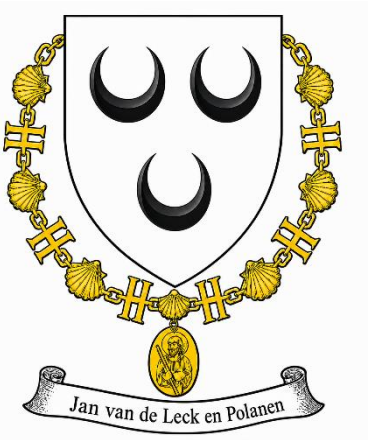

Hendrik (Cuyck) Burggraaf van Leiden

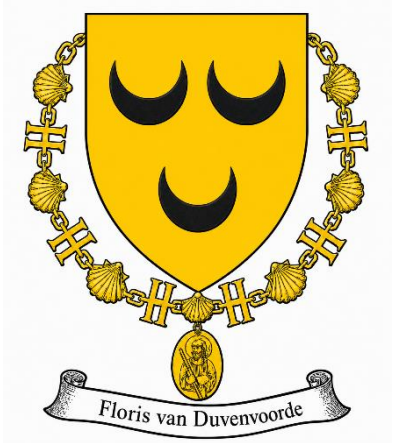

Dirk van der Goude

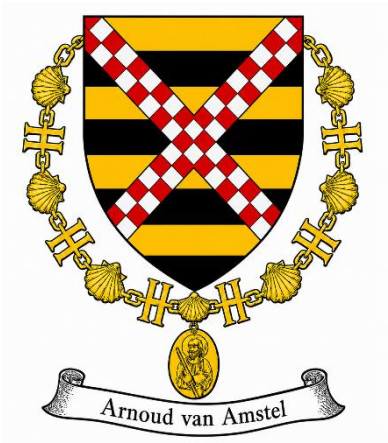

Dirk van Wassenaar

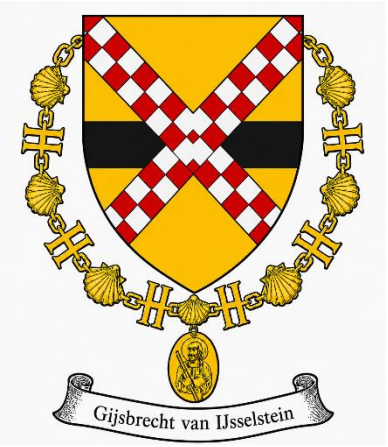

Dirk van Raephorst

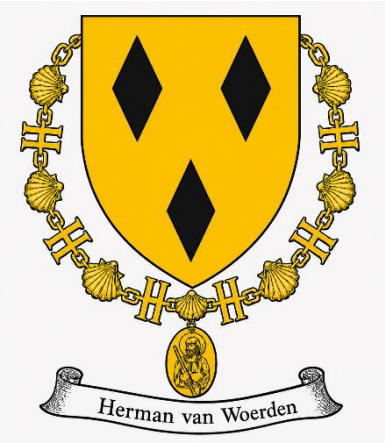

Gerard van Raephorst

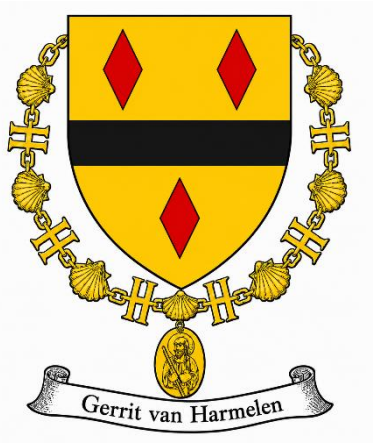

Jan van de Leck en Polanen

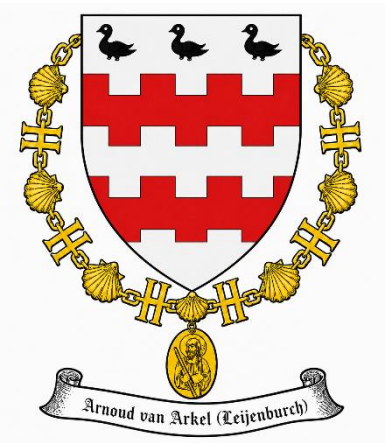

Floris van Duvenvoorde

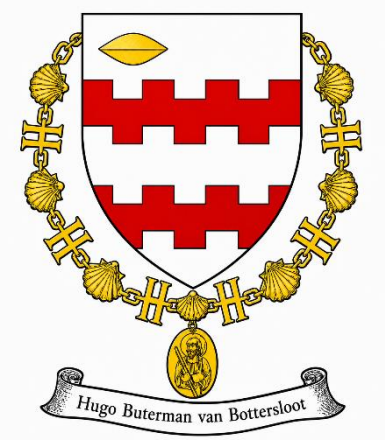

Arnoud van Amstel

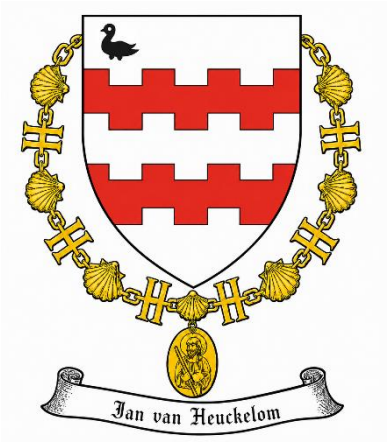

Gijsbrecht van IJsselstein

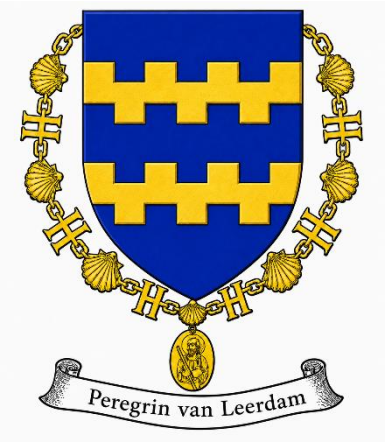

Herman van Woerden

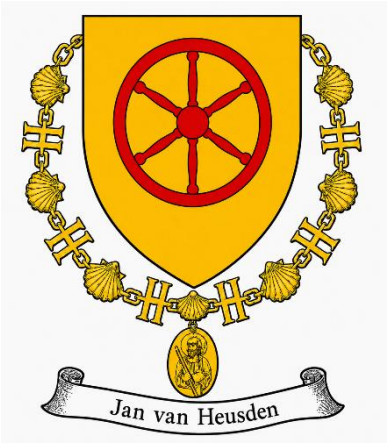

Gerrit van Harmelen

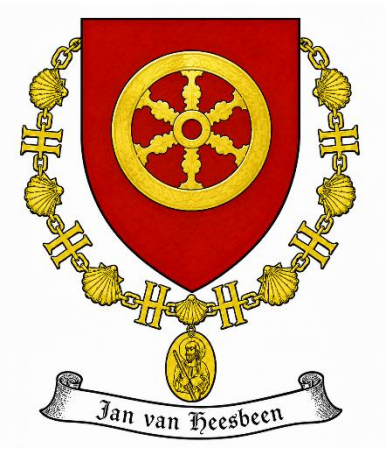

Arnoud van Arkel (Leijenburch)

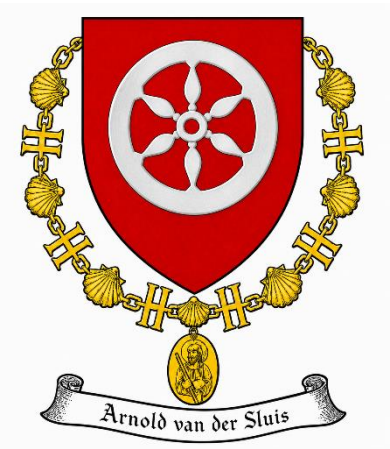

Hugo Buterman van Bottersloot

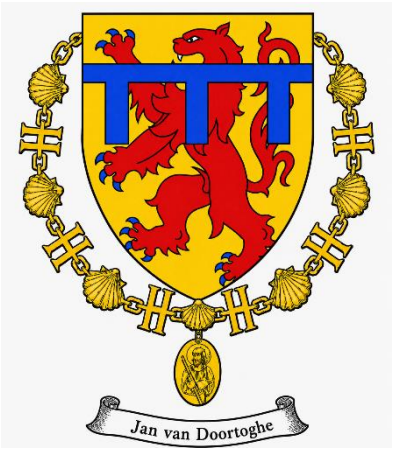

Jan van Heuckelom

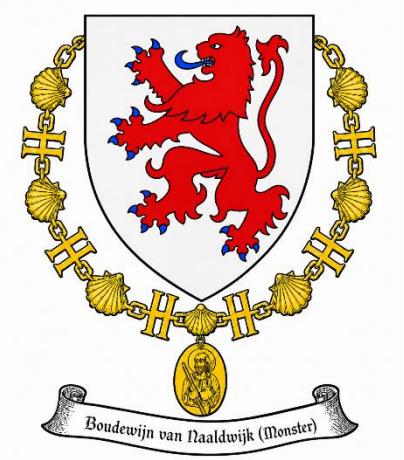

Peregrin van Leerdam

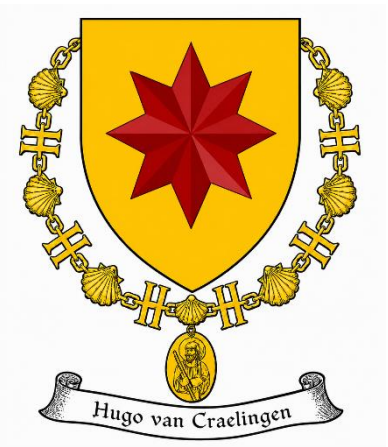

Jan van Heusden

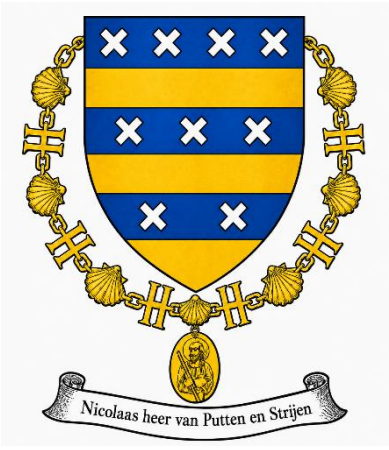

Jan van Heesbeen

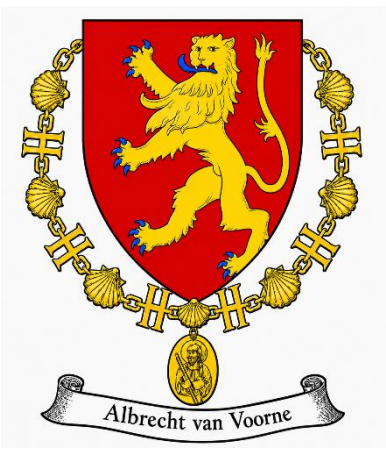

Arnold van der Sluis

Jan van Doortoghe

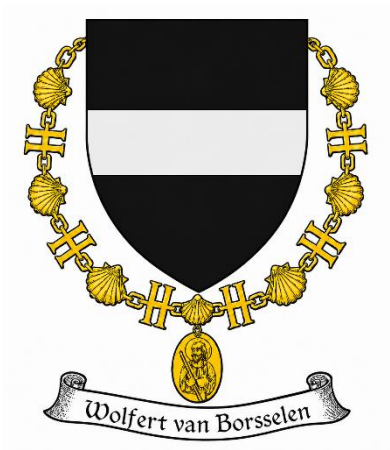

Boudewijn van Naaldwijk (Monster)

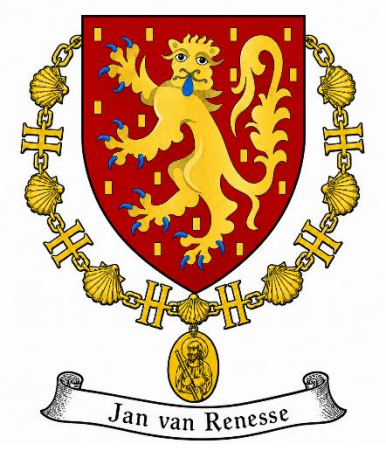

Hugo van Craelingen

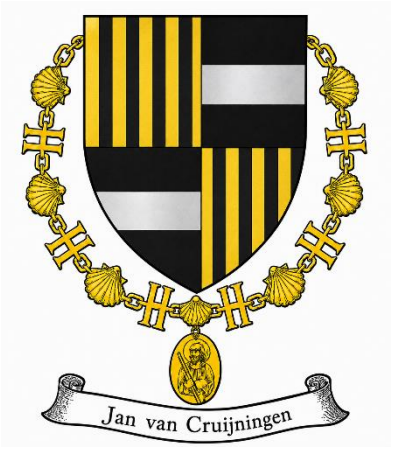

Nicolaas heer van Putten en Strijen

Albrecht van Voorne

Witte van Haemstede

Wolfert van Borsselen

Jan van Renesse

Jan van Cruijningen

Ridders uit het register van het Karmelietenklooster

Naast de hiervoor behandelde edelen, die omstreeks 1290 door graaf Floris V tot ridder zouden zijn geslagen, bestaat er nog een tweede historische aanwijzing. Grootmeester Van Brienen heeft een afschrift overgedragen van een extract uit een document dat volgens de overlevering werd bewaard in de bibliotheek van een Karmelietenklooster. Het oorspronkelijke document is tot op heden helaas niet teruggevonden. Van Brienen heeft echter wel een kopie van het handschrift doorgegeven. De letterlijke aanhef daarvan luidt:

“Extract uijt ’t Naemboeck ofte Register van persoonen met goede ende behoorlijcke onderscheijdinge, welcke tot aulox Riddere orderen gebrecht zyn.”

Een belangrijke vraag voor toekomstig onderzoek is op welk Karmelietenklooster deze vermelding betrekking heeft en welke andere handschriften, registers of afschriften uit deze kloosterbibliotheek mogelijk nog bewaard zijn gebleven.

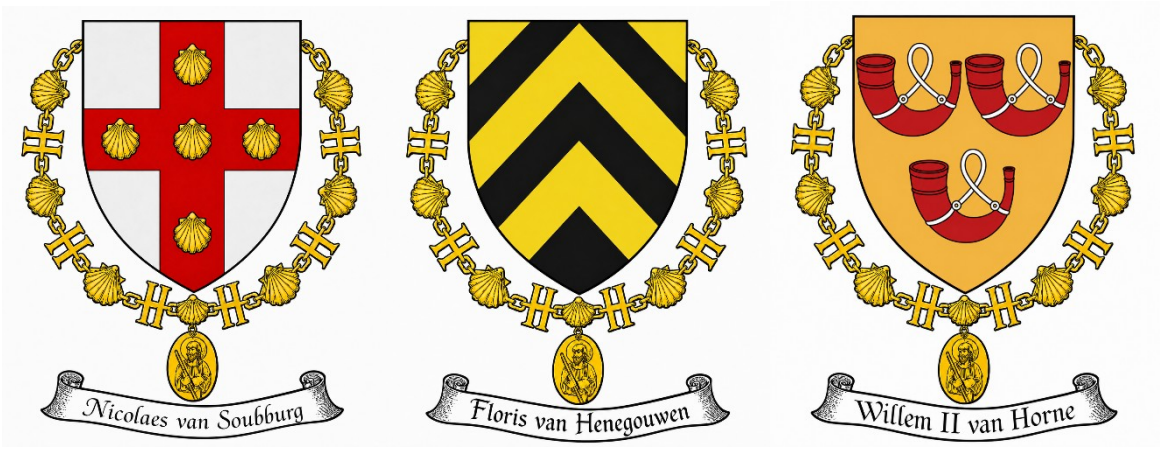
De in het extract genoemde edelen worden in de betreffende periode als ridder vermeld. Bovendien hebben verscheidene van hen officiële akten en andere documenten mede bezegeld. Deze gegevens maken het aannemelijk dat zij behoorden tot dezelfde ridderlijke kring of organisatie als de hiervoor behandelde ridders. Deze gemeenschap wordt in historische bronnen onder verschillende benamingen aangeduid, waaronder de Orde des Graven, de Orde van de Schelpenketting en de Orde van Sint Jacob in Holland. Mogelijk hadden deze verschillende namen betrekking op een en hetzelfde ridderlijke verband.

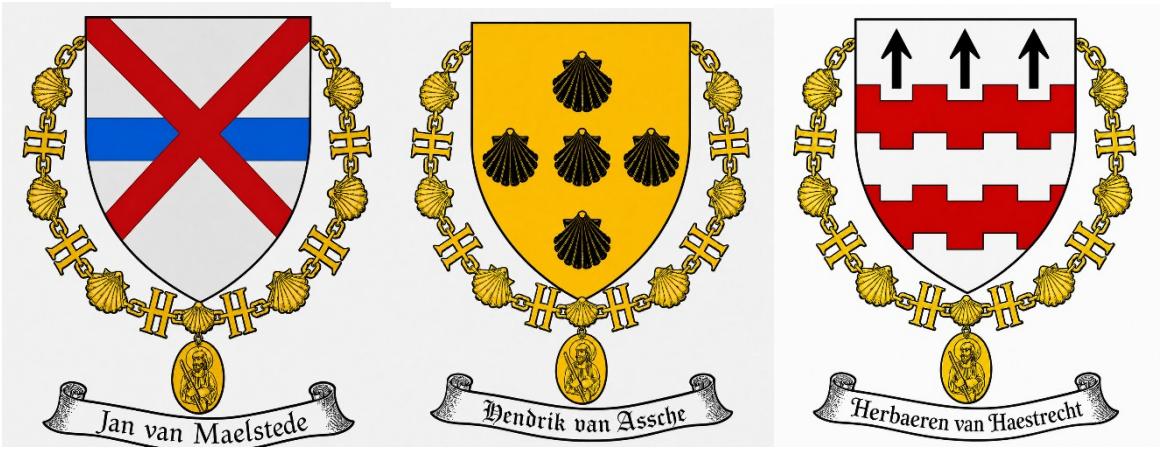
Omdat het oorspronkelijke register nog niet is teruggevonden en de exacte herkomst van het afschrift nader moet worden vastgesteld, kan deze samenhang vooralsnog niet als definitief bewezen worden beschouwd. Niettemin zijn de aanwijzingen van voldoende historisch belang om ook deze edelen in het Wapenboek op te nemen. Zij worden daarom als ridder vermeld, zij het uitdrukkelijk met enig voorbehoud.

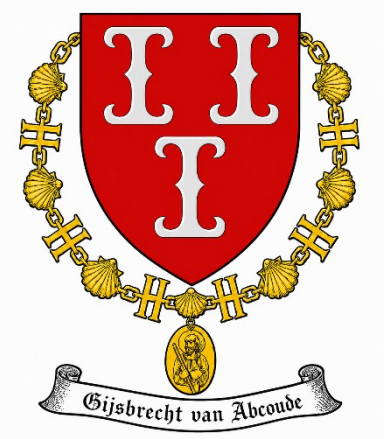
Bij dit gedeelte is een kaart opgenomen waarop de heerlijkheden van de betreffende edelen zijn aangegeven. De geografische ligging daarvan laat een opvallend patroon zien: gezamenlijk vormden deze heerlijkheden als het ware een defensieve ring rond Holland en Zeeland. Dit ondersteunt de gedachte dat de verheffing van deze edelen niet uitsluitend een ceremonieel of persoonlijk karakter had, maar tevens onderdeel kan zijn geweest van een bredere politieke en militaire strategie.

De eerste groep ridders kan hoofdzakelijk aan het einde van de dertiende eeuw worden geplaatst. De verheffingen binnen de tweede groep lijken eerder uit het begin en het midden van de veertiende eeuw te dateren. Dit zou erop kunnen wijzen dat de door graaf Floris V ingezette politiek na zijn dood in 1296 niet onmiddellijk eindigde, maar door zijn rechtmatige opvolgers en hun bestuurders werd voortgezet. Het valt daarbij op dat velen uit de tweede groep uit Zeeland afkomstig zijn en dat zou dan weer heel goed verband kunnen houden met de slag op de Gouwe en bij Zierikzee.

Eerste groep Ridders uit het Register.

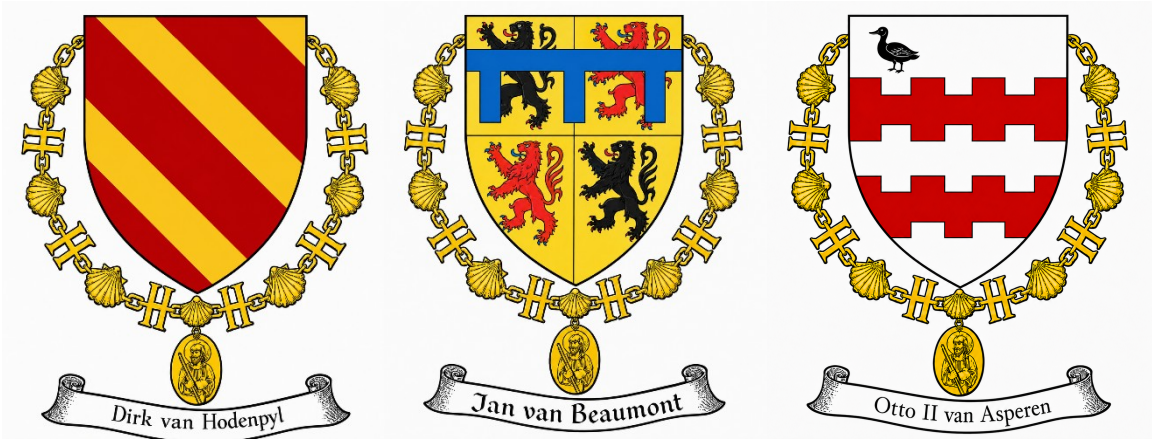

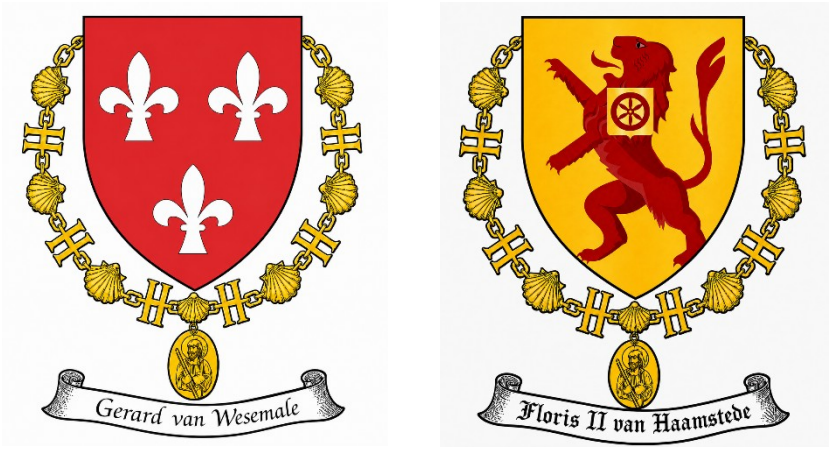
De tweede groep Ridders uit het register.

Dirk van Hodenpyl
Jan van Beaumont
Otto II van Asperen

Gerard van Wesemale
Floris II van Haamstede

Naast de hiervoor behandelde lijsten met namen en wapens van ridders uit de dertiende en veertiende eeuw is door de voormalige Grootmeester Van Brienen een aanvullende namenlijst overgeleverd. Volgens deze overlevering zouden de daarop vermelde personen eveneens verbonden zijn geweest aan de Orde van Sint Jacob in Holland.

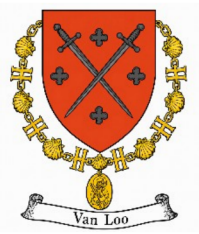
De lijst bestrijkt een periode van meerdere eeuwen en wijkt daarmee in chronologisch opzicht af van de eerder opgenomen ridderlijsten. Niet van alle genoemde personen is een historisch of heraldisch verifieerbaar wapen bekend of bewaard gebleven. Hierna wordt de lijst in haar geheel weergegeven. Waar voldoende betrouwbare gegevens beschikbaar zijn, wordt tevens het aan de betreffende persoon of familie toegeschreven wapen opgenomen.

Opvallend is dat een aanzienlijk deel van de vermelde personen tot de Rooms-Katholieke Kerk behoorde. Dit gegeven past binnen de religieuze en historische context waarin de Orde van Sint Jacob in Holland wordt geplaatst en kan als een ondersteunende aanwijzing worden beschouwd. Het vormt echter op zichzelf geen afdoende bewijs voor daadwerkelijk lidmaatschap van de Orde.

Omdat vooralsnog niet iedere naam door middel van contemporaine archivalische bronnen kan worden bevestigd, worden deze personen met gepaste historische terughoudendheid opgenomen. Hun mogelijke verbondenheid met de Orde dient daarom te worden beschouwd als een overgeleverde en nader te onderzoeken toeschrijving, en niet als een in alle gevallen definitief vaststaand historisch gegeven.

Lezers die beschikken over aanvullende archivalische bronnen, genealogische gegevens, zegels, wapenafbeeldingen of andere relevante informatie over deze personen en hun mogelijke verbondenheid met de Orde van Sint Jacob in Holland, worden vriendelijk verzocht contact met ons op te nemen via ordevanstjacob1290@gmail.com.

1. Paulus van Loo, In 1569 baljuw van Gooiland drost van Muiden en kastelein van het Muiderslot, Met de hervorming uit ambt ontzet en hij wordt in 1576 eigenaar van de boerenhofstede Oud Bussum geschonken door de besturen van Naarden en de Gooise dorpen. Als grootmeester aangegeven zonder enige bewijsbare bron.

2. Witte (VI) van Haemstede, zoon van D. Witte IV van Haamstede. In 1568 vermeld als lid van het Ridderschap van Zeeland. Is als ridder aangegeven. Zijn broers waren, Adolf van Haamstede, baljuw van Duiveland ook in de ridderschap genoemd en Arend van Haamstede allen vermeld in 1568.

3. Heer van Baarsdorp, de ambachtsheer van de Waerde. Ridder omstreeks 1500. Eigendom als een particulier bezit onder overheidsgezag met ambachtsgevolgen. Eigenaars van een huis te Baarsdorp als zomerverblijf en het huis te ’ De Torrenburgh ‘in Goes.

4. Rombout Hogerbeets, kwam in conflict met prins Maurits. Na zijn gevangenschap in slot Loevestein in 1625 begraven in de St. Jacobskerk te ’s Gravenhage. Advocaat in Leiden, raadspensionaris van Leiden, ordinaris van de Hoge Raad in den Haag.

6. Nicolaas van Harderwijk 1580? prior van het klooster Lopsen bij Leiden. In 1526 werd het klooster wegens armoede opgeheven. Zij huisvestten een tijdelijke inwoner Cornelius Aurelius schrijver van de Divisie kroniek en humanist. Tot 1573 bestond er behuizing van dertig monniken die boeken versierden en samenstelden.

7. Albrecht van Schagen 1580 was raad en rentmeester-generaal van abdij te Rijnsburg

8. Melchior van Culemborch was omstreeks 1580 in het klooster/abdij te Rijnsburg. (met de 10 naam Culemborg?). Wat dit betekende is niet duidelijk. Er bestaat een bastaard zoon van de heer Gerrit II van Culemborg; Melchior (1450-1533) met nakomelingen, Melchior van Culemborg 1537-1588, Melchior van Culemborg 1555-1639 en Melchior Gerritz. Van Culemborg < 1633.

9. Hubertus Reynders 1730 pastoor en vicaris generaal te Weeghberg (Welberg Brabant gemeente Steenbergen)

10. J.W. Folckeren is op een blad met watermerk 1745 als lid van de Staten generaal vermeld met noot (4) Ordre St. Jacob. Op de handgeschreven lijst staat onder de naam J.J. Fockink gedeputeerde van Overijssel (1748-1753). Enig jaartal of vertegenwoordiging van een provincie ontbreekt, een periode is niet aangegeven.

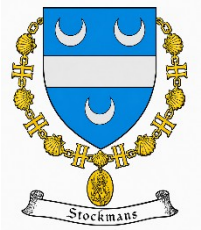
11. B. de Vries geb. 1837-1915, oud consul in Turkije, 60 jarig jubileum, nestor van Haagse journalisten. Bericht van april 1915 in de Prins een geïllustreerd blad.

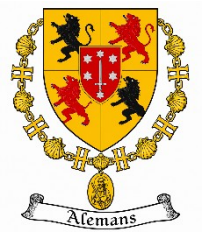
12. A.J. Stigtenhorst 1857

13. Florent Jean Baptiste Stockmans geboren in 1844, overleden in 1922 te Lummen. R.K. priester. Op een foto met veel onderscheidingen, waar is die van St. Jacob? Ook bekend als vader Amedeüs generaal overste van de Broeders van Liefde

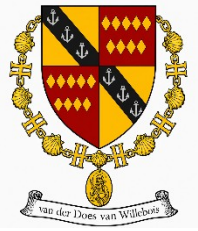
14. Jhr. Abraham Jooste Alemans geb. 23-10-1757 in Oudorp en overleden mei 1835 lnt. Kol in 1814. Lid van de ridderschap van Zuid Holland wegens zijn adellijke afkomst en per koninklijk besluit op 28 augustus 1814 benoemd tot jonkheer, op voorspraak van de archivaris H. van Wijn. Informatie uit genealogie online en uit genealogie der graven van Holland Dek, p.36. Wapen in de hoeken twee zwarte leeuwen en twee rode leeuwen, en centraal het wapen van Haarlem. Gedocumenteerd in het Adelsboekje 1846 blz. 4 en uit 1949 blz. 12-13. Hij stierf ongehuwd.

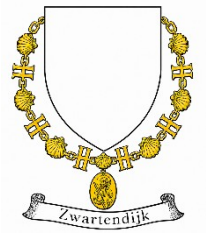
15. Mgr. N.B.P. Spit, in 1900 verbonden als Oud–Katholiek titulair bisschop van Deventer en pastoor in de Pardijskerk Rotterdam, die door hem in 1910 gewijd is.

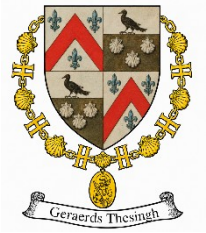
16. Jhr. Petrus J. J.S.M. van der Does de Willebois 1900 ridder. Geb. 9-01-1843 voorzitter van de ridderschap van B. Brabant. Oud burgemeester van ’s -Hertogenbosch.

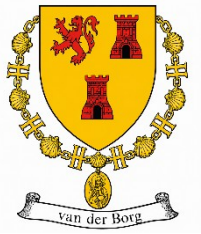
17. G.J. Zwartendijk 1851-1909, na zijn overlijden kwam het koloniehuis Zwartendijk in Egmond aan zee met zijn naam. Bekend geworden als oprichter van de Vereeniging voor gezondheidskoloniën te Rotterdam 1883. Zwartendijk was hiervan secretaris penningmeester. Als filantroop veel voor de jeugdzorg gedaan.

18. Ds. B. Geraerds Thesingh geb. 1910? Ridder. Deze naam is niet te vinden in dominees.nl. van Brienen moet een persoonlijke band met hem gehad hebben, want bij zijn overgedragen attributen zat een schrift met theologische beschouwingen.

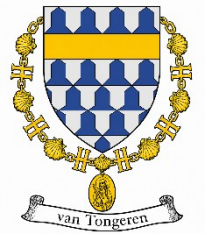
19. Adrianus Antonius van der Borg 1873, Ridder. Groningen, overleden 30-09-1939 Nijmegen. Gehuwd met Johanna Maria Hubertina Jeunehomme. Van beroep koopman

20. Jan Ekelmans, arts 1894-1940 Zwijndrecht. Op 10 mei 1940 getroffen door een handgranaat in de auto en overleed. Hij is gesneuveld toen hij gewonden wilde verzorgen. Gehuwd met Johanna Catharina Jacoba van Exel 1896-1986. Hij werd 45 jaar. (Broeder?)

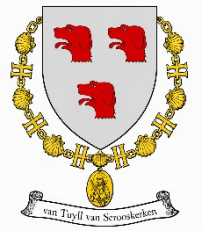

21. Hermannus van Tongeren geboren in Bergen op Zoom, 16-04-1876 overleden op 29 maart 1941 in KZ. Sachsenhausen.

22. Maurits Jacob Everard van Tuyll van Serooskerken 1870-1942, ridder. Stamboek.

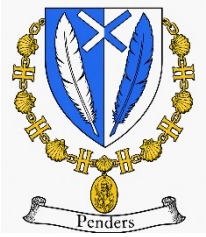
0109001.

23. Mr. Willem Carel Bothenius Lohman (Willem Karel)geboren 8 juli 1861 te Groningen overleden 7 juli 1943. Gehuwd met jkvr. Clara van Sminia op geboren 6 augustus 1867, gehuwd op 11 juni 1886 en overleden 2 april 1887 Oudkerk Friesland 29 jaar. De familienaam Lohman werd bij KB op 28 juli 1926 veranderd in Bothenius Lohman. Ridder. Stamboek 361001.

24. Leon Marie Penders geb. 1-06-1914 in Voerendaal overleden op 24 april 1945. Kapelaan in Gulpen, overleden als verzetsstrijder in Bergen Belsen. Ridder.

25. Eugène Alphose George van den Boorn 1911-1944. Rector van de landbouwschool. In Posterholt staat een monument gedenkteken ter ere van zijn verzet. Ridder.

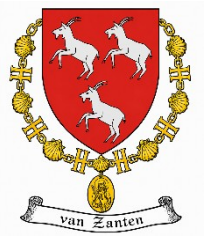
26. Frans Joseph Henri Marie van der Ven 1902-1983, ridder op 2 november 1947. Commandeur Pro Merito van de Soevereine Militaire Orde van Malta, Commandeur van de Orde van de H. Gregorius, Commandeur van de H. Orde van Silvester. Ridder OSJ.

27. Jaap Ypma geb. 1921 reeds overleden ridder op 10-04-1947.

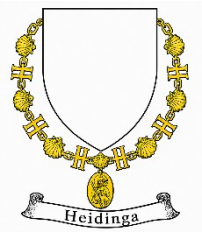
28. Hendricus Cornelus van Zanten geb. 27-09-1920 te Eindhoven, ridder op 27 november 1947.

29. Hendrik Christiaan Cornelis van Eesteren 4-07-1897 Alblasserdam. Architect lid van de Stijl. Buitengewoon hoogleraar stedenbouwkunde te Delft. Ridder op 12 november 1948 overleden 21 februari 1988 te Amsterdam.

30. Hendrik Heidinga geb. 21-12-1890 Ureterp Smallingerland overl. 13-01-1983 in Haren 92 jr. oud Begraven in Opsterland. Getrouwd met Rinsje Roels Braam. Ridder 26-12-1949.

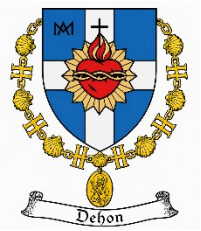
31. Arnoldus Cornelus Benedictus van Brienen geb. 17-03-1909 te Breda overleden 27-03- 1988 in Turnhout familiewapen Eenhoorn? Verheven tot ridder op 4 augustus 1938 stamboek 380802. Geridderd door W.C. Lohman. Het is niet 100% zeker dat dit het wapen van van Brienen is.

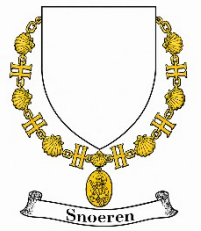
32. Maarten Jaspers geb. 4 maart 1921 Vlissingen geridderd 7 juli 1985 door van Brienen? Hij vertrok na mei 1985 uit Amsterdam in 1987 naar Monaco. Deze informatie is door Ates bijgevoegd een ridderdiploma of registratie is nergens te vinden. Wapen is niet 100% zeker van Maarten Jaspers.

33. Johannes Leo Dehon ”Eerbiedwaardige Dienaar Gods ”. De voordracht voor zaligheid is nog in bewerking.

34.Adrianus Augustinus Broeder Vincentus Snoeren. Begonnen als klompenmaker en ten slotte werkzaam als kok in de St. Pieters abdij te Steenbrugge. Geb. 30-12-1871, overleden op 18-05- 1940.

Hieronder volgt een aanvullende lijst van mogelijke leden, opgetekend door de voormalige Grootmeester Edgar Ates. De historische herkomst, betrouwbaarheid en authenticiteit van deze lijst dienen nog grondig te worden onderzocht. Niettemin willen wij haar de lezer niet onthouden, omdat zij mogelijk waardevolle aanknopingspunten voor nader onderzoek bevat. Beschikt u over relevante bronnen, documenten of aanvullende informatie over de genoemde personen, dan stellen wij uw bijdrage aan dit onderzoek bijzonder op prijs.

Een lijst van mogelijke leden van de

Orde van St. Jacob zonder enige

bronvermelding samengesteld door

E.A. Ates.

W. Bentinck 1750.

C.W. Bentinck 1791

.

J. v.d. Bergh 1687.

Joh: Brantsen 1793.

G. Brantsen 1779.

G. v.d. Bathber

Abr. Conders 1612.

M.B. Couhoorn 1763.

G. Donek 1641.

C. van Dyck 1748.

Vander Camer Crans.

Creyertys.

S. van der Duisen.

Donkel.

Cth. Phil. van Dorp.

Domburg.

J. van Eysingha 1629.

J.J. Fockenek.

Barth. van Gent 1641.

í. van Gent 1607.

W. Gockinga.

J. van Groseten 1717.

S. van Hogendorp.

W. Huyghens.

Heimenten.

Heimbroeck.

Joh. lngelsen.

lngelsma.

S. Joka.

Jah. Kien 1693.

G. van Kiehoorn.

Krull 1681.

B.W. Kniphuyzen.

Jacob Leydekker.

A. van Loo.

R. van Lange.

C. de Lange.

Van der Lely.

Lintete.

Emas van Lyckl 1633.

Merens.

Mernt 1658.

Nauta.

Van der Nesse.

Th. Pels.

Pulentens.

A. van Ruitenburck.

Antoon de Rode.

B. van Renesse 1629.

A. van Ruitenburch 1635.

Suydenbaen.

Scheut.

Sikkers.

P. Stein.

G.B. Sloet.

A.G. van Tenznagellvan

Bronckhorst van Geluim.

W. van Tuyllde Serooskerken.

Cornelis Taay (Spaanse Orde

van St. Jacob)

Niclaas de Veeg.

Verstege.

J. van Wassenaer.

C. van weitehoven.

Wothers.

Witsen. 2

N.v.d. Borden 17752.

W. Broeckhuijzen 1708.

Bolenga 1784.

Ter Bonts 1678.

W. van Bleiswijck 1702.

W.A.van Bleiswijck 1 784.

Adr. van Bleiswijck 1758.

P. Bnteus 1759.

M. v.d. Broeck 1613.

B. Conders van Velpen 1629.

Calcoen.

Jacob van Datry 1682.

B. Emmen 1765.

L.W. Emmen 1751.

G. Emmius.

G. van Geifelen.

J. van der Graeff.

G. Gruvs.

M. Groênsnev. .

M. Groenewdoen.

G. Glas.

Haringsma thoe Sloten

Rage.

Hubes. van Hoorn.

Huffel.

Hop.

Jansens.

B. Jordens.

Van lesinga.

Joh. van Kelffken 1616.

Knuith.A. van Kalenhaus 1664.

Koek.

A. Laas.

R. Leeve.

Lonnies.

Marcellus.

Manmaker.

Van der Marck

W. Marienburgh.

J. Meerman 1668.

H. van der Mees.

Nobel.

J. van de Nyenburch.

P. Olycan.

Rosa.

Pieter Moooe van Renessen.

D.G. van ÈÍër steen.

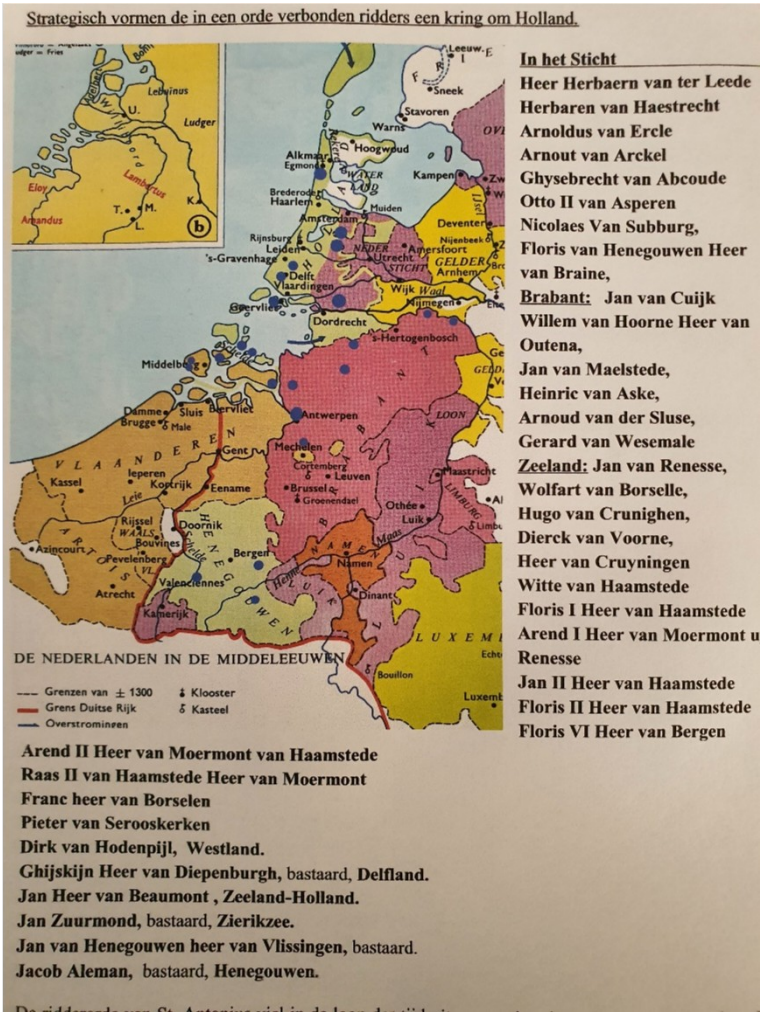
Anth. Sluker.

C. Tenyss.

Onder de in dit wapenboek opgenomen ridders bevinden zich opvallend veel leden van het geslacht Van Haemstede. Hoewel zij allen in de overgeleverde ridderlijsten worden genoemd, is over hun afzonderlijke betrokkenheid slechts in beperkte mate aanvullende documentatie beschikbaar. Hun opname in deze ridderlijke kring kan niettemin als zeer plausibel worden beschouwd, mede gezien de nauwe verwantschaps- en bloedbanden van het geslacht Van Haemstede met het Hollandse gravenhuis en de daaropvolgende grafelijke dynastieën.

Op de onderstaande kaart van de graafschappen Holland en Zeeland zijn de heerlijkheden van de genoemde edelen geografisch weergegeven. De spreiding van deze bezittingen wijst mogelijk op een samenhangend politiek en defensief patroon. De verheffing van deze edelen tot ridder lijkt daarmee niet uitsluitend te zijn ingegeven door afkomst, verwantschap en persoonlijke loyaliteit, maar kan tevens hebben gediend ter versterking en beveiliging van strategisch belangrijke gebieden. De betrokken heerlijkheden vormden gezamenlijk als het ware een defensieve gordel rond Holland en Zeeland.

Hoewel terughoudendheid geboden blijft zolang aanvullend bronnenmateriaal ontbreekt, ondersteunt deze geografische samenhang de veronderstelling dat aan de selectie en verheffing van deze edelen een weloverwogen grafelijke strategie ten grondslag lag.

Afbeelding van een Toernooi zoals deze in de middeleeuwen gehouden werden op de speciale Toernooivelden.

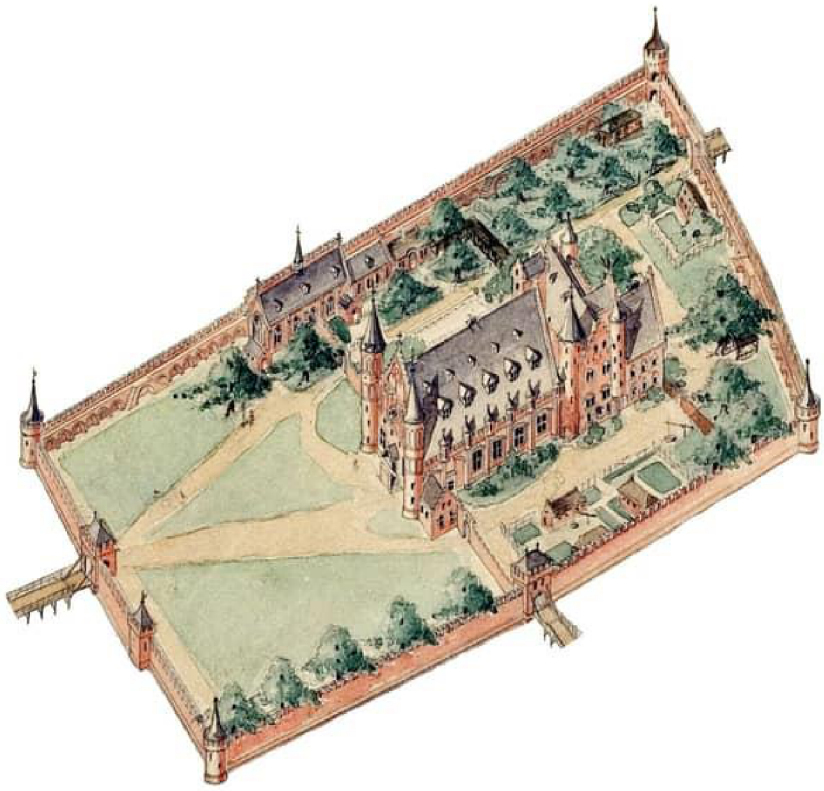

Hierboven de prachtige Gravenzaal in het Stadhuis van Haarlem, in de tijd van Floris V de Grote Zaal van zijn Hof te Haarlem. In deze zaal bevind zich de beroemde collectie Graven Portretten van alle graven van Holland.

Hieronder de buitenzijde van het stadhuis van Haarlem, destijds het jachtslot van de graven van Holland.

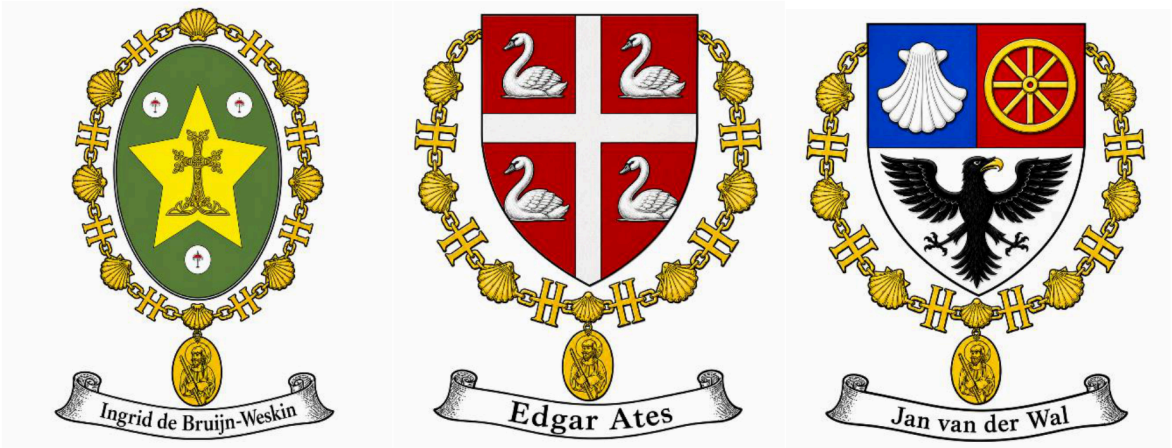
Hieronder het Binnenhof met de Ridderzaal ten tijde van Floris V.

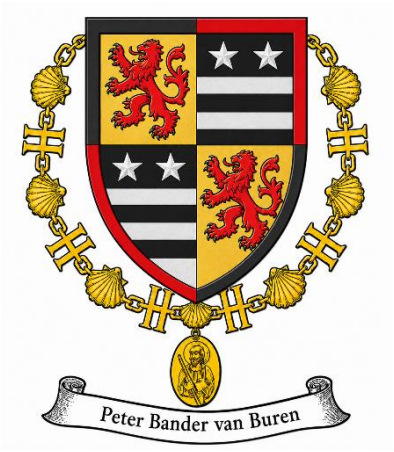

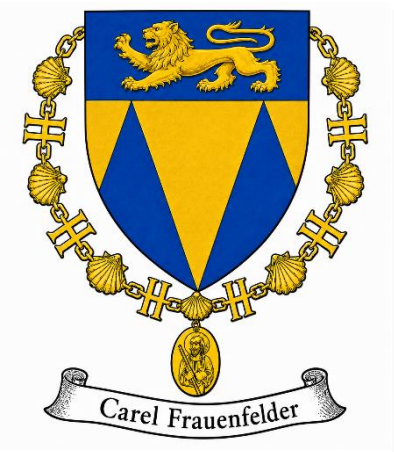
In Memoriam

De volgende wapens behoorden toe aan gewaardeerde leden die sinds de jaren tachtig van de twintigste eeuw veel voor onze Orde hebben betekend en die ons inmiddels helaas zijn ontvallen. Binnen de Orde zullen wij hen nooit vergeten. In een tijd waarin dit allerminst vanzelfsprekend was, hebben zij er mede toe bijgedragen onze prachtige, historische Orde opnieuw op de kaart te zetten.

Wij blijven hen daarvoor bijzonder dankbaar en tonen met trots en respect hun persoonlijke wapens, ter nagedachtenis aan hun waardevolle inzet en blijvende verbondenheid met de Orde van Sint Jacob in Holland.

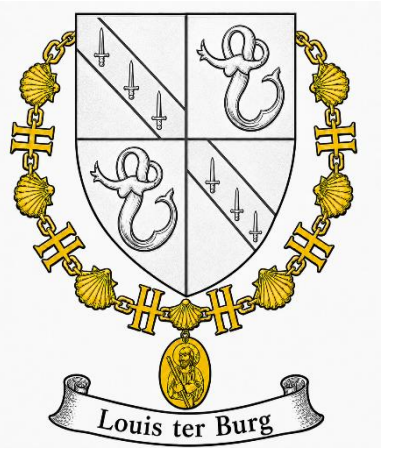

Peter Bander van Buren

Carel Frauenfelder

Henny Meijer

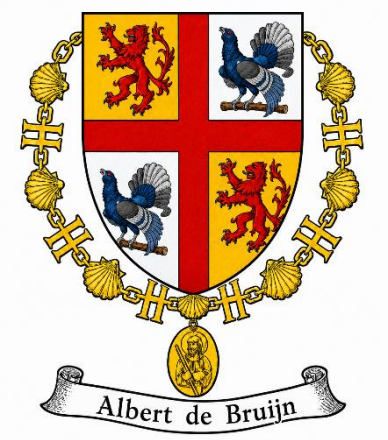

B Hoogeveen

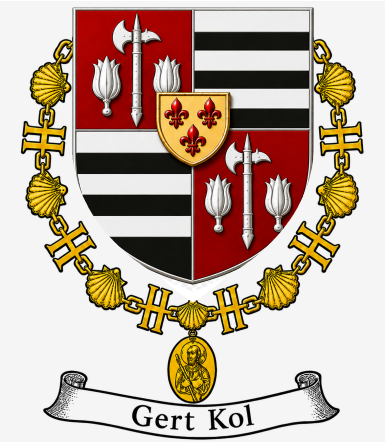

Louis ter Burg

Hieronder de verschillende manieren van een rouwstoet in voorgaande eeuwen, naar stand en rijkdom afgebeeld.

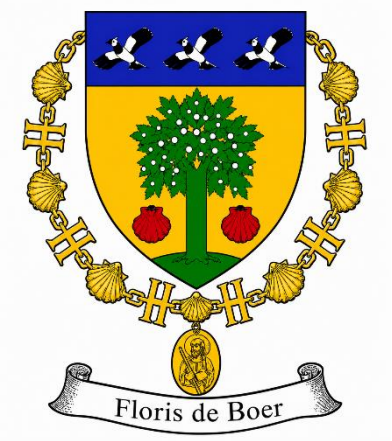

Vanaf de volgende pagina tonen wij de wapens van alle huidige Ridders en Dames die over een eigen wapen beschikken. In tegenstelling tot de elders in dit boek afgebeelde volledige wapens, zijn deze wapens — overeenkomstig de historische voorbeelden — op uniforme wijze uitgevoerd. Alleen de wapens van de Dames onderscheiden zich door de traditionele vrouwelijke schildvorm. Ter benadrukking van de gelijkwaardigheid en verbondenheid binnen de broederschap zijn bij deze wapens geen functies of ambtsaanduidingen binnen de Orde van Sint Jacob in Holland vermeld.

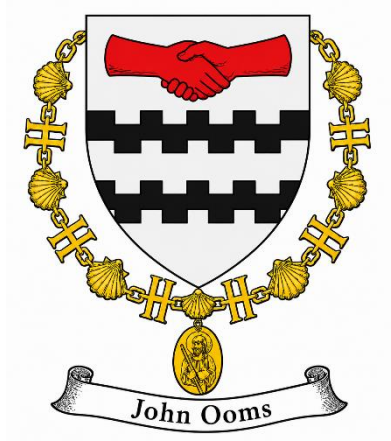

Albert de Bruijn

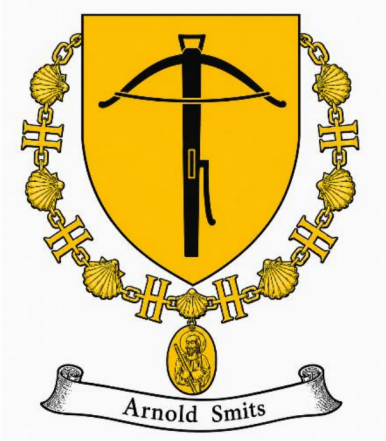

Gert Kol

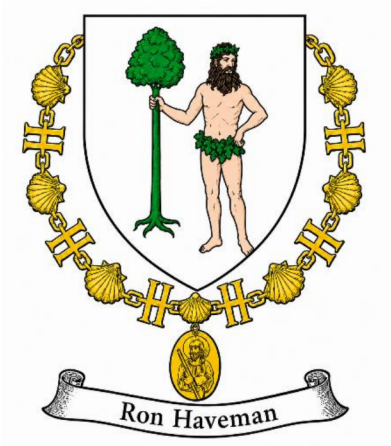

Annelies Jansen

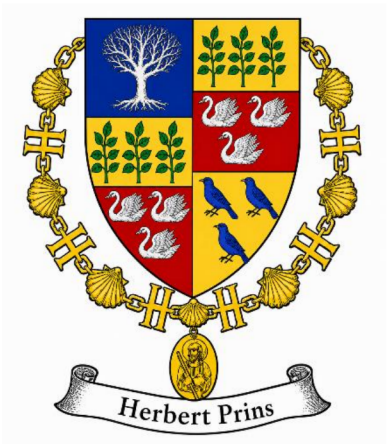

Floris de Boer

Michiel Schillhorn van Veen

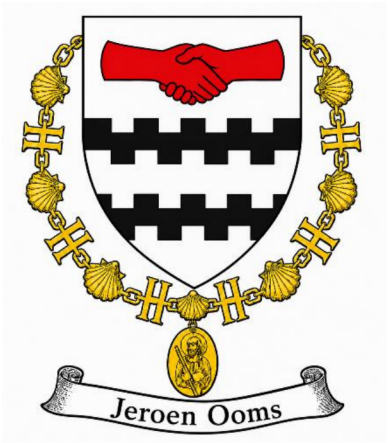

John Ooms

Arnold Smits

Ron Haveman

Herbert Prins

Alexandra Kol

Jeroen Ooms

Wij zijn aan het einde gekomen van dit Wapenboek, wij hopen dat u het met plezier bekeken en gelezen heeft en tegelijkertijd de Ridders en Dames die nog niet in het bezit van een persoonlijk of familiewapen zijn, op deze wijze kunnen inspireren om er een te laten ontwerpen en toe te voegen aan deze prachtige collectie. Dit geldt uiteraard voor alle lezers die geïnteresseerd zijn in de historie van hun familie, ridderorden en heraldiek.

Namens het Kapittel en de Wapenkoning,

Albert de Bruijn Grootmeester

Gert Kol Kanselier

Annelies Jansen Thesaurier

Floris de Boer Wapenkoning

